

Степан Гованський відійшов у вічність

11 лютого 2013 року, в Стемфорді, СТ, після тривалої боротьби з хворобою, у 70-річному віці, відійшов у вічність Стефан Гованський, активний діяч Українсько-Американської громади.

Стефан народився 2 травня 1942 року в Ждині, на Лемківщині, в сім'ї Даміана та Фотини (Шевчик) Гованських. Визначаючим фактором в його житті була депортація його сім'ї, як інших 140.000 українців, у 1947-му році. Це тоді Польський уряд насильно виселив їх усіх з рідної землі на північ Польщі, назвавши цей варварський акт "Операція Вісла". Впродовж усього життя, хто б не згадав про це, сльоза завжди бриніла у Стефанових очах... В кінці кінців подорож його сім'ї закінчилась у США на початку 60-х, та Стефан ніколи не забував свого українського коріння, все життя посвятивши служінню батьківщині як голова і активний учасник численних українських організацій у діаспорі. Довгі роки він був Головою 2-го Відділу та членом Крайової Управи Організації Оборони Лемківщини в США, головою Фондації Досліджень Лемківщини та куратором лемківського Музею в Стемфорді. Не можна переоцінити його велетенську працю на благо рідної землі та рідних людей, його нескінченну енергію по організації фестивалів, забав, Різдвяної коляди на збирання фондів для українських організацій.

Стефан був довголітнім спонсором, організатором і активним членом клубу "Крилаті" - Українсько-Американської Молодіжної футбольної організації. Він був і тренером, і менеджером і справжнім батьком української спортивної команди. Народжений з любов'ю до спорту, ще юнаком у Польщі він здобув звання чемпіона по боротьбі серед юніорів. Він особливо любив футбол і його збуджений голос з-за бокової лінії чули на кожному матчі. Він привив цю любов своїм дітям - вони усі грають у футбол, і ніколи не пропустив жодного матчу, навіть якщо добиратись треба було довгими годинами по кілька разів на тиждень.

Стефан здобув бакалаврат інженера-механіка у City College of New York наприкінці 70-х. У день вручення диплому він все ж вибрав бути присутнім на церемонії закінчення дитсадка його сином Марком - такою безмежною була його відданість сім'ї. Вірячи у могутність освіти, він не спинився на досягнутому і невдовзі отримав диплом магістра в University of New Haven.

Стефан залишив у невимовному смутку і скорботі свою дружину - Марію-Надію (в дівочтві Лозиняк), сина Марка Гованського з невісткою Марією (в дівочтві Гривна) та внучкою Надією, дочку Діану Рейлі (в дівочтві Гованська) та зятя Браяна з внучкою Олівією, дочку Лену Гованську, брата Петра Гованського з дружиною Надією та всією сім'єю, швагра Михайла Барну з сім'єю. Мабуть, найбільшою втіхою та радістю в Стефановому житті за останні рік, що йому відпустив Господь, була можливість до останньої краплі, до безтями віддавати свою любов двом чарівним внучкам, не відходячи від них та все купуючи їм дарунки. Стефана випередили, відійшовши у вічність, його батьки та сестра Анна Барна.

В останній путь Стефана Гованського можна провести у Whalen & Ball Funeral Home at 168 Park Avenue (on the corner of Glenwood Avenue) in Yonkers, NY з 7-ї до 9-ї вечора в середу, 13 Лютого та з 3-ї до 9-ї вечора в четвер, 14-го лютого (з панахидою близько 7:30 вечора). Парастас відбудеться в 11:00 у п'ятницю, 15 лютого, в церкві Св.Михайла at 21 Shonnard Place in Yonkers, NY, а поГовання at Mount Hope Cemetery on Saw Mill River Road in Hastings-on-Hudson, NY

Добровільні пожертви у пам'ять Стефана Гованського у формі чеку можна скласти на ім'я Організації Оборони Лемківщини - Organization for the Defense of Lemkivshchyna (OOL), P.O. Box 7, Clifton, NJ 07015-0007, USA, або на іншу ціль по Вашому бажанню